

Den førstefødte.

På samme måde som grænser spiller en afgørende rolle for barnets udvikling, har det også vist sig, at barnets nummer ét i søskenderækken har en vis betydning. Det kan derfor være interessant at studere disse kendetegn - først og fremmest for barnets skyld.

Gud har skabt os pragtfuld forskellige. Nedenstående korte indlæg vil derfor være både unuanceret og generel og skal derfor kun bruges som en forståelses-model m.h.t. barnets reaktioner og udvikling

Er den førstefødte er en pige, bliver det ofte "fars pige." I hele taget bekræfter den førstefødte fars position i familien. Der findes der ikke nogen fornuftig forklaring, kun en konstatering at sådan er det generelt set. Den førstefødte er også den der samler familien og bruger megen tid og energi på at holde fred i familien - især hvis det er en pige. Det resulterer så i at barnet udvikler en meget god evne til at være social. Det er også på det barn vore idealer mest kommer til udtryk gennem både sagte og usagte forventninger til god opførsel, karakterer i skolen o.l. Statistikker viser at den førstefødte oftest er den der senere i livet kommer til at beklæde ledende stillinger. Nøgleord for den førstefødte er perfektionistisk, pligtopfyldende, pålidelig, velorganiseret, seriøs og belæst.

Som forældre er det vores fristelse at præge barnet for stærkt med vore idealer og forventninger, så barnet egentligt får til opgave at indfri vore forventninger i stedet for sine egne. Derved bliver Barnet let overbebyrdet af de mange "burde," - især når den næste fødes og den første så pludselig bliver "den store," - også selv om barnet måske kun er tre år gammel.

Det kan være svært for forældre at undgå denne proces, idet den førstefødte netop er det første barn og derfor på en særlig måde har vores bevågenhed. Vær derfor opmærksom på at barnet ikke overtager voksenroller og alt for hurtigt bliver den lille voksne - men giv det lov til at være barn, også når nummer to fødes.

Med venlig hilsen,

Steen Palmqvist